

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové, Ph. D., ve věci

žalobce: **xxxxxx**
zastoupený advokátem Mgr. Ing. Alešem Martínkem
sídlem Dušní 907/10, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství,**
sídlem Masarykova 31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2016, č. j. 44335/16/5300-21443-701922

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá u soudu přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti celkem 20 platebním výměrům Finančního úřadu pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 6 (dále také jen „*finanční úřad*“ nebo pouze obecně „*správce daně*“, tento termín je obecně použit i pro žalovaného, pokud rozlišení úřadů nemá vliv na srozumitelnost textu), kterými byla žalobci uložena pokuta za opožděné podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za jednotlivá zdaňovací období (měsíční) v rozmezí únor 2014 až září 2015.
2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že je cizím státním příslušníkem, vykonávajícím podnikatelskou činnost na území České republiky v podobě výuky cizích jazyků. Žalobce uvedl, že výběr daně u něho nebyl a není ohrožen, a že se v co nejrychlejší době snažil rekonstruovat vystavené účetní doklady za rok 2014 a 2015, přičemž neuhrazenou daň se snažil co nejrychleji uhradit, což ke dni podání žaloby již učinil. Žalobce dále uvedl, že správce daně mu prostřednictvím e-mailové zprávy adresované manželce žalobce sdělil, že je povinný k registraci daně z přidané hodnoty, a že uplynuly pouze 4 dny, než se žalobce dne 5. 10. 2015 zaregistroval. K tomu žalobce uvedl, že správce daně nejprve o překročení obratu informoval žalobce na adresu xxxx, a až poté manželku žalobce. K tomu žalobce doplnil, že výše uvedená e-mailová adresa, byla již v té době nefunkční. Žalobce splnil svou povinnost k dani ihned, jak se o této povinnosti dozvěděl.
3. Žalobce předně namítal, že správce daně nepostupoval v souladu se zásadami uvedenými v ust. § 5 odst. 3, v ust. § 6 odst. 3 a ust. § 7 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění účinném do 31. 12. 2016 (dále jen „*daňový řád*“), kdy žalobce má za to, že skutkové okolnosti případu nasvědčují tomu, že žalobcova práva nebyla v tomto případě dostatečně šetřena. Správce daně má vůči daňovým subjektům postupovat vstřícně, což se v tomto případě nestalo, jelikož správce daně veškeré výše uvedené zásady opomenul a k věci pristoupil čistě formalisticky, aniž by zohlednil možnost použití diskrece.
4. Žalobce dále namítl, že se osobně při podání daňového přiznání k dani z příjmů fyzických osob za rok 2013 i 2014 dotazoval na případnou registraci daně, a ani v jednom případě mu nebyl ze strany příslušného finančního úřadu poučen, že by tak bylo nutné učinit.
5. Žalobce dále uvedl, že měl být správcem daně náležitě poučen o skutečnosti, že povinnost k registraci daně u něho již nastala ještě s ohledem na to, že se žalobce sám na tuto povinnost správce daně dotazoval. Uvedl, že od října 2015 neměl od správce daně žádnou informaci ani poučovací sdělení ohledně překročení výše obratu a povinnosti k registraci daně z přidané hodnoty, i když žalobce v daňových přiznáních vždy uváděl taktéž výši příjmů společnosti PEAK, přes kterou provozoval výuku cizích jazyků.
6. Žalobce tak má za to, že v daném případě dochází postupem správce daně ke zkrácení žalobce na jeho právech a navrhl zrušit rozhodnutí prvostupňového i odvolacího orgánu.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že ke dni 30. 12. 2013 žalobce překročil obrat pro povinnou registraci k dani z přidané hodnoty a stal se tak ke dni 1. 2. 2014 plátcem daně z přidané hodnoty, a proto měl do 15. 1. 2014 podat přihlášku k registraci daně z přidané hodnoty, přičemž žalobce takto učinil až dne 5. 10. 2015. Žalobce byl plátcem od 1. 2. 2014, přesto nepodal v zákonných termínech daňová přiznání k dani z přidané hodnoty, a to za zdaňovací období únor až prosinec 2014 a leden až září 2015. Žalobce byl k podání daňových přiznání vyzván, přičemž je podal až dne 1. 2. 2016 a dne 3. 2. 2016. S ohledem

na to, že nebyly dodrženy zákonné lhůty k podání daňového přiznání, vydal správce daně dne 19. 2. 2016 platební výměry na pokutu za opožděné tvrzení daně, proti kterým podal žalobce odvolání.

8. Žalovaný dále uvedl, že žalobce jako plátce daně z přidané hodnoty je povinen podat řádné daňové přiznání k dani z přidané hodnoty do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, tj. do 25. dne kalendářního měsíce následujícího po skončení zdaňovacího období, za které se daňové přiznání podává, tj. v daném případě byl žalovaný povinen podat daňové přiznání k dani z přidané hodnoty k 25. 3. 2014 za zdaňovací období únor 2014, k 25. 4. 2014 za zdaňovací období březen 2014, k 26. 5. 2014 za zdaňovací období květen 2014, k 25. 7. 2014 za zdaňovací období červen 2014, k 25. 8. 2014 za zdaňovací období červenec 2014, k 25. 9. 2014 za zdaňovací období srpen 2014, k 27. 10. 2014 za zdaňovací období září 2014, k 25. 11. 2014 za zdaňovací období říjen 2014, k 29. 12. 2014 za zdaňovací období listopad 2014, k 26. 1. 2015 za zdaňovací období prosinec 2014, k 25. 2. 2015 za zdaňovací období leden 2015, k 25. 3. 2015 za zdaňovací období únor 2015, k 25. 4. 2015 za zdaňovací období březen 2015, k 25. 5. 2015 za zdaňovací období duben 2015, k 25. 6. 2015 za zdaňovací období květen 2015, k 25. 7. 2015 za zdaňovací období červen 2015, k 25. 8. 2015 za zdaňovací období červenec 2015, k 25. 9. 2015 za zdaňovací období srpen 2015, k 25. 10. 2015 za zdaňovací období září 2015. Daňová přiznání byla však podána po výzvách správce daně až dne 1. 2. 2016 (za únor až srpen 2014), dne 3. 2. 2016 (za září až prosinec 2014) a dne 10. 2. 2016 (za leden až prosinec 2015). V důsledku opožděného podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty vznikla žalobci povinnost uhradit pokutu za opožděná tvrzení daně. Žalovaný má za to, že výměry pokut za opožděné tvrzení daně byly vydány zcela v souladu se zákonem.
9. K námitce, že správce daně měl žalobce o překročení obratu a registraci k dani z přidané hodnoty informovat, resp. poučit, žalovaný uvedl, že správce daně vydal rozhodnutí o registraci žalobce k dani z přidané hodnoty, přičemž toto rozhodnutí mělo pouze deklaratorní charakter, a žalobce se stal plátcem této daně již ke dni 1. 2. 2014. Povinnost podat daňová přiznání není vázána na informaci od správce daně, že překročil zákonem stanovený obrat, přičemž povinnost správce daně informovat daňový subjekt o této skutečnosti za zákona nevyplývá. Bylo tedy na žalobci, aby důsledně sledoval svoji povinnost přihlásit se k dani z přidané hodnoty, a protože tak neučinil, nelze tuto skutečnost klást k tíži správci daně. K námitce žalobce, že měl být o registraci k dani z přidané hodnoty poučen ze strany správce daně, žalovaný uvádí, že správce daně nad rámec stanovených povinností vyzýval žalobce prostřednictvím známých e-mailových adres k registraci daně z přidané hodnoty, konkrétně e-mailová adresa patřící žalobci xxxxx, a adresa jeho bývalé manželky. I když žalobce 4 dny po výzvě splnil svou registrační povinnost, překročil žalobce lhůtu stanovenou zákonem, a spolu s překročením registrační povinnosti a opožděného daňového přiznání k dani z přidané hodnoty zákon spojuje povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně, přičemž její výše je daná zákonem, bez možnosti správního uvážení.
10. K námitce, že žalobce je cizím státním příslušníkem, žalovaný uvedl, že mu nic nebránilo, aby si pro obstarávání svých záležitostí souvisejících s jeho podnikatelskou činností zvolil zástupce, který by hájil jeho zájmy v souladu s platnými právními předpisy v České republice. Fyzické osoby vykonávající podnikatelskou činnost na území České republiky se řídí platnými daňovými zákony, ať jsou či nejsou rezidenti. Žalobce však rezidentem je, neboť mu bylo přiděleno identifikační číslo.

11. K námitce žalobce, že pokuta ve výši xxxxx je nepřiměřená dané situaci, žalovaný uvedl, že pokuta byla vypočítána v souladu s právními předpisy. Žalovaný uvádí, že kritéria jsou v zákoně stanovená jasně a předvídatelně. Výše pokuty reflektuje individuální ekonomické poměry sankcionovaného subjektu, jelikož se vypočítává jako procentní podíl ze stanovené daně za každý den prodlení. Není zde prostor pro správní či individuální uvážení, avšak samotná právní norma v sobě obsahuje jakýsi automoderační mechanismus s tím, že je stanovena také maximální hranice výše pokuty. Výše pokuty a způsob jejího výpočtu stanoví daňový řád v ust. § 250. Proto žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby s tím, že se žalobci nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.
12. Z předloženého správního spisu zjistil soud tyto skutečnosti.
13. Dne 1. 10. 2015 byla manželce žalobce doručena e-mailová zpráva s informací, že žalobce spolu s jeho společníkem společnosti PEAK vznikla povinnost registrovat se k dani z přidané hodnoty, neboť ke dni 30. 12. 2013 překročili obrat pro povinnou registraci daně z přidané hodnoty.
14. Žalobce podal tvrzení daně až po výzvě správce daně ze dne 12. 1. 2016. Daňová přiznání k dani z přidané hodnoty za období únor až srpen 2014 podal žalobce dne 1. 2. 2016, za zdaňovací období září až prosinec 2014 podal dne 3. 2. 2016 a za zdaňovací období leden až září 2015 podal žalobce dne 10. 2. 2016.
15. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1059614/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2014 ve výši xxxx.
16. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1059978/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2014 ve výši xxxxxx.
17. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1060135/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2014 ve výši xxxxxx.
18. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1060245/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2014 ve výši xxxxxx Kč.
19. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1060374/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2014 ve výši xxxx Kč.
20. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1060513/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2014 ve výši xxxx Kč.
21. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1060651/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období srpen 2014 ve výši xxxxxx Kč.
22. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1060765/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2014 ve výši xxxxxx Kč.

23. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1060870/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období říjen 2014 ve výši xxxx Kč.
24. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1060970/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období listopad 2014 ve výši xxxx Kč.
25. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1061087/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období prosinec 2014 ve výši xxxx Kč.
26. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1061175/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období leden 2015 ve výši xxxx Kč.
27. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1061249/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období únor 2015 ve výši xxx Kč.
28. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1061376/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období březen 2015 ve výši xxxx Kč.
29. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1061479/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období duben 2015 ve výši xxxx Kč.
30. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1061580/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období květen 2015 ve výši xxxx Kč.
31. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1061661/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období červen 2015 ve výši xxxx Kč.
32. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1061742/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období červenec 2015 ve výši xxxx Kč.
33. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1061814/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období srpen 2015 ve výši xxxx Kč.
34. Platebním výměrem na pokutu za opožděné tvrzení daně č. j. 1061903/16/2006-52524-104969 vydaného dne 19. 2. 2016 byla žalobci uložena pokuta za pozdní podání daňového přiznání k dani z přidané hodnoty za zdaňovací období září 2015 ve výši xxxx Kč.
35. Žalobce podal proti všem výše uvedeným platebním výměrům na pokutu dne 24. 3. 2016 odvolání. V odvolání žalobce uvedl obdobné námitky a argumenty jako v podané žalobě.
36. Žalobou napadeným rozhodnutím č. j. 44335/16/5300-21443-701922 byla odvolání žalobce zamítnuta a napadené platební výměry potvrzeny.
37. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný k právnímu rámci případu uvedl, že se žalobce stal osobou povinnou k dani, jelikož za posledních 12 po sobě jdoucích měsících přesáhl

obrat 1 000 000 Kč, přičemž tato osoba je pak dle ust. § 94 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v rozhodném znění (dále jen "*zákon o dani z přidané hodnoty*") podat do 15 dnů po skončení měsíce, ve kterém překročila stanovený obrat, přihlášku k registraci. Daňové přiznání se pak podává ve smyslu ust. § 136 odst. 4 zákona o dani z přidané hodnoty do 25 dnů po uplynutí zdaňovacího období, a tuto lhůtu nelze prodloužit. Pro úplnost žalovaný doplnil, že pokuta byla vypočítána v souladu s ust. § 250 daňového řádu.

38. Žalovaný k námitce, že žalobce je cizím státním příslušníkem, uvedl, že mu nic nebránilo, aby si pro obstarávání svých záležitostí souvisejících s jeho podnikatelskou činností zvolil zástupce, který by hájil jeho zájmy v souladu s platnými právními předpisy v České republice. Fyzické osoby vykonávající podnikatelskou činnost na území České republiky se řídí platnými daňovými zákony, ať jsou či nejsou rezidenty. Žalobce však rezidentem je, neboť mu bylo přiděleno identifikační číslo.
39. Žalovaný uvedl, že v souvislosti s opožděným tvrzením daně za zdaňovací období únor 2014 až září 2015 vznikla povinnost uhradit pokuty ve smyslu ust. § 250 odst. 1 písm. a) daňového řádu a tyto pokuty správce daně uložil v souladu se zákonem.
40. Do doby prodlení podání daňových tvrzení je započtena i doba předcházející informaci správce daně o jeho povinnosti se registrovat, přičemž žalovaný poukázal na skutečnost, že žalobce je povinen podat daňové přiznání pokud mu to ukládá zákon, či pokud je k tomu správcem daně vyzván.
41. K námitce, že pokuta je nepřiměřeně vysoká, žalovaný uvedl, že pro stanovení výše pokuty za opožděné tvrzení daně zákonodárce zvolil jako kritérium vyšší stanovené daňové povinnosti a délku prodlení s podáním daňového přiznání, přičemž tato kritéria vyvolávají předvídatelné následky.
42. Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (ustanovení § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů – dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (ustanovení § 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
43. Podle ust. § 6 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty se plátcem stane osoba povinná k dani se sídlem v tuzemsku, jejíž obrat za nejvýše 12 bezprostředně předcházejících po sobě jdoucích kalendářních měsíců přesáhne 1 000 000 Kč, s výjimkou osoby, která uskutečňuje pouze plnění osvobozená od daně bez nároku na odpočet daně.
44. Podle ust. § 94 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty osoba povinná k dani uvedená v § 6 je povinna podat přihlášku k registraci do 15 dnů po skončení kalendářního měsíce, ve kterém překročila stanovený obrat.
45. Podle ust. § 250 odst. 1 písm. a) daňového řádu daňovému subjektu vzniká povinnost uhradit pokutu, nepodá-li daňové přiznání nebo dodatečné daňové přiznání, ačkoliv měl tuto povinnost, nebo učiní-li tak po stanovené lhůtě, a toto zpoždění je delší než 5 pracovních dnů, ve výši 0,05 % stanovené daně za každý následující den prodlení, nejvýše však 5 % stanovené daně. Podle odstavce 6 téhož ustanovení o povinnosti platit pokutu

rozhodne správce daně platebním výměrem a současně ji předepíše do evidence daní. Pokuta je splatná do 30 dnů ode dne oznámení platebního výměru.

46. Městský soud v Praze obecněji k podané žalobě uvádí, že žalobcem uplatněné žalobní body byly namítnuty již v odvolacím řízení. Soud právní závěr žalovaného, který k vypořádání odvolacích námitek vyšel ze shora uvedené argumentace, považuje za souladný se zákonem, když žalobní body tuto zákonnost nezpochybnil.
47. Nejprve se soud zabýval námitkou, že správce daně nešetřil práva žalobce podle ust. § 5 odst. 3, § 6 odst. 3 a § 7 daňového řádu, když pravomoc správce daně v tomto případě nebyla uplatněna tak, aby byl žalobce na svých právech zatížen co nejméně. Správce daně jednal podle názoru soudu naprosto adekvátně situaci, kdy žalobce nejprve vyzval k registraci k dani z přidané hodnoty a poučil ho o následcích nesplnění této výzvy. Z toho vyplývá, že správce daně v plné míře šetřil práva žalobce, přičemž k tomu městský soud dodává, že z žádného předpisu neplyne povinnost pro správce daně chovat se k cizímu státnímu příslušníku rozdílně než k příslušníku České republiky, přičemž přímo z daňového řádu, konkrétně ust. § 25 plyne možnost daňového subjektu zvolit si zástupce. Podle názoru soudu žalovaný, ani finanční úřad, žádnou ze základních zásad daňového procesu neporušili, neboť povinnost k registraci plyne přímo ze zákona a musí si jí hlídat daňový subjekt, který má a musí mít povědomost o svém obratu v jednotlivých zdaňovacích obdobích. Není to správce daně, kdo by obrat daňového subjektu v tomto smyslu měl za povinnost, či dokonce možnost, nějak posuzovat, to by se vymykalo zákonným oprávněním správce daně.
48. V této věci žalobce překročil obrat pro povinnou registraci k dani z přidané hodnoty, a proto mu vznikla povinnost podat přihlášku k dani z přidané hodnoty v souladu s ust. § 94 odst. 1 zákona o dani z přidané hodnoty, a to do 15 dnů od skončení měsíce, ve kterém samotný obrat překročil. Žalobce byl taktéž povinen podat řádně daňové přiznání k dani z přidané hodnoty, a to v souladu s ust. § 136 odst. 4 daňového řádu do 25. dne kalendářního měsíce následujícího po skončení zdaňovacího období. Žalobce tato zdaňovací období nerozporoval, přičemž daňové přiznání k dani z přidané hodnoty podal až ve dnech 1. 2. 2016, 3. 2. 2016 a 10. 2. 2016, čímž se tak dostal do prodlení, za které mu byla správcem daně vypočítána v souladu s ust. § 250 daňového řádu pokuta. K tomu lze dodat, že žalobce nerozporoval ani skutečnost, že daňová přiznání podal opožděně, rozporoval pouze skutečnost, že nebyl správcem daně upozorněn k povinnosti přihlásit se k registraci daně z přidané hodnoty dříve. Soud upřesňuje s poukazem na ust. § 135 odst. 1 daňového řádu, že daňový subjekt je sám odpovědný za překročení v zákoně uvedeného obratu a s tím spojenou povinností přihlásit se k dani z přidané hodnoty, kdy tuto povinnost nelze přenést na správce daně, neboť ten nemá žádné zákonné nástroje, aby skutečnosti, které zakládají zákonnou povinnost registrace k dani, nějak kontroloval či zjišťoval.
49. Žalobce se tedy dle ust. § 6 odst. 2 ZDPH stal plátcem daně z přidané hodnoty v důsledku překročení obratu, a proto byl povinen podat přihlášku k registraci daně z přidané hodnoty a následně podat řádná daňová přiznání. Tím, že žalobce tak učinil se zpožděním delším než 5 pracovních dnů, vznikla mu ze zákona povinnost uhradit pokutu za opožděné tvrzení daně, kterou mu správce daně vyčíslil platebním výměrem.
50. K žalobnímu bodu týkajícímu se tvrzené nepřiměřené výše pokuty soud odkazuje na právní názor, který uvedl ve svém rozsudku ze dne 14. 7. 2017, č. j. 6 Af 76/2015 – 28, a

který byl aprobován Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 11. ledna 2018, čj. 4 Afs 147/2017 – 36, na něž soud odkazuje a nemá důvod se od tohoto svého právního názoru odchýlit (oba rozsudky jsou veřejně k dispozici na www.nssoud.cz), kdy již samotná koncepce výše pokuty zohledňuje majetkové poměry daňového subjektu, a nelze tak nad tento rámec obecně namítat její nepřiměřenost. Žalobce v žalobě tuto nepřiměřenost váže k porušení jeho povinnosti a tvrdí ji velice obecně, bez konkrétnějšího zacílení na své majetkové poměry. Soud se tak nemůže k takto velice obecně vymezenému žalobnímu bodu konkrétněji vyjadřovat.

51. Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
52. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 9. prosince 2020

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu